

תת"ע 5868/11/21 - סאבר אבו מדיעם נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

תת"ע 5868-11-21 מדינת ישראל נ' אבו מדיעם

בפני
המבקש:
נגד
המשיבה:
כבוד השופטת הגר אזולאי אדרי
סאבר אבו מדיעם
מדינת ישראל

החלטה

בפניי בקשה לפי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "**החוק**") שעניינה ביטול פסק הדין שניתן בהליך דנן בהיעדרו של המבקש.

א. העובדות הצריכות לעניין:

1. ביום 16.11.20 נערכה כנגד סאבר אבו מדיעם (להלן: "**המבקש**") הודעת תשלום קנס שמספרה 30500399891 (להלן: "**הדו"ח**") בגין אחיזה או שימוש בטלפון שלא באמצעות דיבורית, תוך כדי נהיגה, בניגוד לתקנה 28(ב)(1)(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן: "**התקנות**").
2. בהמשך לאמור, המבקש פנה למרכז פניות נהגים ארצי (להלן: "**מפנ"א**") בבקשה להישפט בגין העבירה שיוחסה לו ובהתאם לבקשתו הוגש לבית המשפט כתב אישום ונשלח לכתובתו של המבקש זימון למועד הדיון שנקבע ליום 13.1.22. אולם, דבר הדואר חזר בציון "לא נדרש".
3. ביום 13.1.22 התקיים דיון אליו לא התייצב המבקש ולאחר שהוצג אישור מסירה, הורשע המבקש (בהיעדרו) בעבירה שיוחסה לו והושת עליו קנס בסך 1,000 ₪ (להלן: "**פסק הדין**").
4. ביום 21.1.22 הוגשה הבקשה מושא החלטה זו לביטול פסק הדין.

ב. טענות הצדדים:

5. המבקש טוען כי הוא לא קיבל לידי את ההזמנה לדיון. בהקשר זה, מפנה הנאשם לכך שהוא מתגורר ביישוב רהט תוך שהוא טוען כי ביישוב זה קיימת בעייתיות באיתור כתובות וחלוקת דואר באופן סדור.
6. כמו כן, המבקש מצייין כי הוא כופר בביצוע העבירה וטוען כי יש לו הגנה טובה מפני האישום המיוחס לו.
7. המשיבה מתנגדת לבקשה וטוענת כי זימון לדיון נשלח לכתובת שצוינה על ידי המבקש בבקשתו להישפט אך דבר הדואר חזר בציון "לא נדרש". לאור האמור, סבור המשיבה כי עומדת לה חזקת המסירה.
8. עוד טוענת המשיבה כי העונש שהושת על המבקש מצוי במתחם הענישה וכי לא נגרם כל עיוות דין.

ג. דיון והכרעה:

לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה לבקשה, אני סבורה כי בנסיבות העניין דין הבקשה להתקבל.

9. סעיף 130(ח) לחוק קובע כדלקמן:

"נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדיון לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע".

10. כלומר, תחילה יש לבחון אי מתי הומצא לנאשם פסק הדין ואם טרם חלפו שלושים ימים ממועד ההמצאה כאמור. ככל שחלף מניין הימים, על בית המשפט לבחון האם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע.

11. בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר הנאשם, על בית המשפט לבחון האם מתקיימת אחת משתי העילות החלופיות הקבועות בסעיף הנ"ל: האחת - האם קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם; השנייה - האם ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין (ראו גם רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל פ"ד נז(6) 793 (2003) (להלן: "הלכת איטליא").

12. באשר לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם - עיון חוזר באישור המסירה מלמד על כך שמדובר באישור מסירה הלוקה בחסר. כך לדוגמה, לא צוין אי מתי נמסרו למבקש הודעות אודות קבלת דבר הדואר ואי מתי הוחזר דבר הדואר למשיבה. במצב דברים זה, מקובלת עליי טענת המבקש לפיה הוא לא קיבל את ההזמנה לדין ואני סבורה כי הדבר לא היה תלוי במבקש ולפיכך קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו.

13. לאור כל האמור לעיל, מורה על ביטול פסק הדין מיום 13.1.22 וקובעת לדין בפניי, במעמד הצדדים, ליום 17.2.22 בשעה 10:30.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים ותזמנם למועד הדיון שנקבע.

ניתנה היום, ט' אדר א' תשפ"ב, 10 פברואר 2022, בהעדר הצדדים.